

Interpelacja nr 16881

do ministra spraw wewnętrznych i administracji
w sprawie faktycznego braku wydawania decyzji o wyłączeniu zastosowania tzw. ustawy
dezubekizacyjnej

Zgłaszający: Piotr Miśło
Data wpływu: 02-11-2017

Szanowny Panie Ministrze,

16 grudnia 2016 r. Sejm uchwalił tzw. ustawę dezubekizacyjną – nowelizację ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin.

Ustawa ogólnie obniżała wysokość emerytur byłych funkcjonariuszy służb wymienionych w art. 13b. Ma do nich zastosowanie przede wszystkim art. 15c. ust. 1: „W przypadku osoby, która pełniła służbę na rzecz totalitarnego państwa, o której mowa w art. 13b, i która pozostawała w służbie przed dniem 2 stycznia 1999 r., emerytura wynosi: 1) 0% podstawy wymiaru – za każdy rok służby na rzecz totalitarnego państwa, o której mowa w art. 13b” i art. 15 ust. 3: „Wysokość emerytury ustalonej zgodnie z ust. 1 i 2 nie może być wyższa niż miesięczna kwota przeciętnej emerytury wypłaconej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ogłoszonej przez Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych”.

W ustawie znalazł się art. 8a: „Art. 8a. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze decyzji, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, może wyłączyć stosowanie art. 15c, art. 22a i art. 24a w stosunku do osób pełniących służbę, o której mowa w art. 13b, ze względu na:

- 1) krótkotrwałą służbę przed dniem 31 lipca 1990 r. oraz
- 2) rzetelne wykonywanie zadań i obowiązków po dniu 12 września 1989 r., w szczególności z narażeniem zdrowia i życia”.

31 sierpnia 2017 r. zastępca dyrektora Departamentu Bezpieczeństwa MSWiA w piśmie wydanym w odpowiedzi na wniosek o udostępnienie informacji publicznej potwierdził, że do tego czasu nie wydano ani jednej decyzji o zastosowaniu wspomnianego art. 8a.

W związku z tym proszę o odpowiedzi na pytania:

1. Jaki był zamysł projektodawców art. 8a ustawy? Czy wyobrażali oni sobie, jakie mogłyby być realne przypadki zastosowania tego przepisu?
2. Dlaczego art. 8a został sformułowany w ten sposób, że ma mieć zastosowanie „w szczególnie uzasadnionych przypadkach” (a nie „w uzasadnionych przypadkach” albo w ogóle bez żadnego zwrotu tego rodzaju)?

Z poważaniem,
Piotr Miśło